

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Vxores formari moribus maritorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

posthac Angeronam fore spopondit. Addiditque, ni lingua cohiberet, se rectis incudem illaturum, quam quatuor fabri valentissimi sonantissime tunderent; simulque disertis verbis denunciauit, nisi silere disceret, se liberali mercede cum ammis omnibus transacturum, ut quoties, ipsa altercante, signum accepissent, omne æs Campanum, per totam urbem, conceraret; atque in hunc modum nemini omnium non constaret, vxorem suam iterum esse in fermento, iterum ferocire, iterum intemperijs agitari. His artibus tandem edocta silentium saltare potius habuit, noxia atque importuna garrulitate & nos. Sine plagis ergo domuit bestiam hanc, & plus effecit dolium verberando, cantharisque & crepitaculis complodendis, quin si illa vapulasset. Plus etiam & illa tacendo, quām obstrependo effecit, juxta consilium, quod quidam vir prudens dedit matronæ dicens: *Si vis imperare viro, pareas: bona enim mulier parodo viro, imperat; & gratior est, si pareat, quām si pariat.* Ita, celsa Dion, Liuia Augusti Cæsaris vxor interrogata, quibus Augustum sibi subjecisset, respondit: *Multā modestiā, scilicet quōd ea, quæ placerent Augusto, faceret libenter; quodque hinc dissimularet, quibus ille vitijs implicaretur.* Habent ergo & hinc feminæ remedium, quo viros suos sanent, reddamus sibi obsequentes.

XI. Atque hoc est illud, quod præmiseram consilium, ut Exempla bono, maritus etiā sibi vxorem faceret bonā. Ut enim Regi ad exemplū totus componitur orbis, ita ad exemplum patris familiæ & vxor, & liberi, & famuli, & ancillæ componuntur. Cetero Aristot, lib. I. tē Aristoteles inter Oeconomica præcepta hæc ponit: *Exemplare debet mulier bene composita, mores viri esse legem vita sua, imponitam sibi à Deo, per coniunctionem matrimonij.* Qui hoc ergo gligit, Deos ipsos videtur negligere, quibus presentibus sacræficiis matrimonium init. Quem in sensum etiam D. Anselmus illud

Oeconom. c. 1. & 2. Coloff. 3. 18. Ephes. 5. 22. Et, alio loco, ait Apostolus: *Mulieres subditæ estote viris, sicut oportet in Domino,* ita interpretatur, ut mulieres subditæ sint viris, sicut decet subdi eas, qui Christo coniunctæ profitentur se sequi Christi modestiam, humiliatem, obedientiam, quam in Christianismo didicerunt.

Domini

Domino, id est, ut quidam exponunt; mulieres obdiant viris, quasi Dominis suis. Hoc enim pacto Sara Abrahamum maritum dominum vocans ait: *Dominus meus vetulus est*. Sed rectius alii aiunt, non dictum esse sicut dominis, sed, sicut *Domino*, id est, Christo, cuius locum & personam viri repräsentant. Si ergo viri locum & personam Christi repräsentant, debent amorem Christi erga Ecclesiam, & mores optimos exprimere, ut exemplo coniuges trahant ad virtutis imitationem. Quod vbi fecerint, tales habituri sunt vxores, quales ipsi sunt. Quid concurrunt contra linguas vxorum; si ipsi opere sint mali, cur mulieres non sint malæ verbis? Si malis bona verba darent, laudare delinquentes viderentur. Qui non vult morderi, canem non irritet. Denique si agnus es, & vxor tua tigris, Iobum imitare, qui vxorem suam, licet stultam, non loris, sed verbis castigavit; eiusque malitiam patientia vicit. Sed his omnibus remedij, vtique consultius est, ante nuptias cauere, ne incidas in Sirenum, aut Chimæram. Ignis aspectu delectat, sed, si proprijs accesseris, vr̄it. Ita sape, in femina, quod fulget, calet, neque raro.

Gen. 18. 12.

Quod pulchrum esse vidēs, noueris esse nocens.

Cūm enim inter feminas bona quidem sint, sed & malæ, & plures profectò malæ, verum est, quod Susarionem dixisse, refert Stobæus: *Malum esse, vxorem ducere, & non ducere.* Atque hæc prima electio est: *ducere ne velis, an non ducere?* Altera adhuc periculosior, *qualemne sis ducturus?* formosam, an deformem? diuitem an pauperem? bonam vtrique, sed periculum subest, ne deprehendas malam. Quid igitur agendum? Deus per preces audeundus: os Domini constilendum; interrogandi viri prudentes, qui ex multis te ambagibus educent: sicut Pittacus fecit sciscitatus ex quodam, cur vxorem nō ducere veller? qui cūm respondisset: *Quoniam si formosam duxero, habiturus sum communem; si deformem, penam.* Hand quaquam, dixit Pittacus: *Sed si pulchram duxeris, non eris tibi pena: si deformem, non habebis communem.* Idem dici potest de alijs: si diuitem duxeris, carebis inopia; si pauperem, carebis domina: Si bonam naclus fueris, exemplum habebis; si malam, exercitium. Equi-

XII.

Stobæus
l. c. m. 69.

A a a 2 tantem